

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἀριθμ. 95^{ος}.

Δεύτερον ἔτος.

Τὰ πλείω ὀφείλῃ, ἵσως πλείοσι
Φραγκλ.

Μεσολόγιον . 25 * Νοεμβρίου . 1825 . Τετράδιον .

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Μεσολόγιον 24 Νοεμβρίου .

Πολλάνεις ἐκήρυξαν τὰ Ἑλληνικὰ Χρονικὰ, ὅτι ὁ Λόρδ Κοχράνης θέλει ἔλθῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα, φέρων εἰς τὴν γῆν ταύτην καὶ εἰς τοὺς κατοίκους τῆς βοσθείας ἀναλόγως εἰς τὰ προτεγήματά τε καὶ εἰς τὰ μέσα, μετὰ τὸ ἄπῳια τὸ πνεῦμα καὶ τὰ ἴδια αὐτὰ προτεγήματά τε τὸν ἐπωροῦσαν. Δὲν ἐκηρύχθη δὲ μόνον ἀπὸ τὰ Χρονικὰ, ὅτι ὁ εὐγενὴς οὗτος Λόρδ ἔρχεται εἰς τὴν Ἑλλάδα μετὰ καράβια εὐμεγέθη, πλοῖα ἀτμοκίνητα, καὶ μετὰ στρατεύματα τακτικὰ, ἀλλὰ καὶ αἱ ἄλλαι τῆς Ἑλλάδος ἐφημερίδες τὸ ἀνήγγειλον ἐνταῦθα καθὼς ὁ Φίλος τοῦ Νόμου καὶ ἡ ἐπίσημος ἐφημερίς τῆς Διοικήσεως, Γενικὴ Ἐφημερίς τῆς Ἑλλάδος. Ἐκτὸς δὲ τούτων, τὸ ἐκήρυξαν καὶ αἱ ἐφημερίδες τῆς Ἀγγλίας, καθὼς The Times, The Globe and Traveller, Post, Courier (ἐφημερίς, ἥτις μὲ ὄλον ὅτι πολλὰ ἀξιοπίστος, πάντοτε ὁμῶς ἀμφισβάλει διὰ τὰς ὑποθέσεις μας), καὶ τόσαι ἄλλαι· προσέτι καὶ αἱ ἐφημερίδες τῆς Γαλλίας, δηλαδὴ le Constitutionnel, le Journal des Débats, le Pilote, καὶ καβεξῆς· αἱ καθ' αὐτὸ ἐναντία ἐφημερίδες, καθὼς Oechstreicher Beobachter, l'Osservatore di Trieste, la Gazzetta di Firenze, καὶ αἱ ἄλλαι· ὡσαύτως καὶ ὅσαι εἰδείχθησαν τῶσαν οὐδέτεροι, δηλονότι l'Allgemeine Zeitung d'Augsbourg, le Journal de

Francfort κτλ. καὶ τελευταῖον ὄλαι, ὄλαι ὁμοῦ διασαλπίζον εἰς τὴν Εὐρώπην, ὅτι, Ὁ ΛΟΡΔ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΚΟΧΡΑΝΗΣ, γέννημα τῆς Σκωτίας, Πατρίκιος τῆς Ἀγγλίας καὶ Μέγας Ναύαρχος τῆς Βρεσιλίας, ἀπεφάσισε νὰ ἔλθῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα διὰ νὰ βοηθήσῃ τὸν τόσον τοῦτον εἰς τὸν κατὰ τῶν δυναστῶν τῆς νέας τὰ ἐλευθερίας ἀγῶνα. Δὲν ἀναγγέλου δὲ τοῦτο ἀπλῶς, ἀλλὰ καὶ περιστάτικῶς παριστάνει, ὅτι ἡ ἐκστρατεία αὐτῆ θέλει ἔχει καὶ τὴν ἐπωνομίαν, βοήθητικὴ ἐκστρατεία (ἐκπρόδιον auxiliaire) ἐπρωσιδωρίσαν ὡσαύτως καὶ τὴν ἐποχὴν, καθ' ἣν ὁ Λόρδ Κοχράνης ἔμελλε νὰ ἐπιβῇ τὴν νῆα τῶν 74 κανονίων, καλεσμένην Taperkel, καὶ νὰ ἔλθῃ διὰ τὴν Ἑλλάδα· καὶ ὄλα ταῦτα διεδόθησαν μὲ ὄλην τὴν δημοσιότητα, καὶ μετὰ πολλὰ ἀξιοπεριέργον ἀκρίβειαν.

Ἐν ᾧ δὲ ὄλοι οἱ φίλοι τῆς Ἑλλάδος, οἱ φίλοι δηλαδὴ τῆς Χριστιανικῆς Θρησκείας, ἔχαιρον διὰ τὴν γενναίαν ταύτην τοῦ Λόρδ Κοχράνης ἀπόφασιν, ἐν ᾧ ἡ Ἑλλὰς ἐβλεπε μετὰ χαρὰν τῆς νέαν ἀκτίνα, ἥτις ἔμελλε νὰ μεγαλύνῃ τὴν λαμπρότητα τοῦ ἀγῶνος τῆς, αἴφνης πολλοὶ σκοτιστὰὶ ἐπροσπάθησαν νὰ ἀντισκόψωσι τὴν κοινὴν διάθεσιν, ἐξευτελίζοντες τοῦ εὐγενοῦς Λόρδου τὴν ὑπέληψιν, ἢ κινῶντες πάντα λίθῳ νὰ ἐμποδίσωσιν, ἂν ὄχι διὰ πάντοτε, προσωρινῶς ὁμῶς, τὴν ἀναχώρησίν του. Οὐτε εἰς τὸ πρῶτον, οὐτε εἰς τὸ δεύτερον ἠμπίρην ποτὲ νὰ ἐπιτύχουν, διότι ἡ ὑπέληψις τοῦ Λόρδ Κοχράνης εἶναι ἤδη στερεωμένη, καὶ διότι τὸ συμφωνητικὸν εἶχεν ὑπογραφῆθῃ ὄχι μόνον ἀπὸ τοὺς ἀπεσταλμένους μας, καὶ ἀπὸ τῶν

Λόρδ Κόχραν, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὰ πρῶτισι
 τῆς Φιλ. Ἐταιρείας μέλη, ὡς μάρτυρας, εἰς
 τοὺς ὁποίους ὁ εὐγενὴς Λόρδ ἔξηγγων τὸ σχέδιον τῆς
 ἐκστρατείας τῆ, ἀπεδείκνυε σαφέστατα, ὅτι
 ἡ Κωνσταντινούπολις, ἡ Σμύρνη, ἡ Θεσσα-
 λονίκη καὶ λοιπὰ ἔδρα εἶσθαι εἰς τὰς ἐπι-
 χειρήσεις τῆς λείας ἐπιχειρήσεως. Ἐν δὲ ἡ Φι-
 λελληνικῆ τοῦ Λονδίνου Ἐταιρεία, ἥτις συνί-
 σταται ἀπὸ ἀνδρῶν ἀπολαμβάνοντας τὴν κοι-
 νὴν τιμὴν καὶ ὑπόληψιν, ἀνδρῶν σταθμιζόντας
 μὲ τὴν πλέον ἀκριβῆ πλάστιγγα ὅσα πολιτικῶς
 ἤθελον ἐπακολούθησει, αἱ, λέγω, ἡ Ἐταιρεία
 αὐτῆ ἐπερόβλεπεν, ὅτι τοιοῦτον σχέδιον δὲν ἦ-
 τον δυνατὸν νὰ πραγματοποιηθῆ, ἤθελε συγκατα-
 νεύσει τάχα ποτὲ εἰς παρόμοιον συμφωνητικόν;
 Ἐπὶ πλέον ὁ Λόρδ Κόχραν εἶναι Ἄγγλος,
 εἶναι, δηλαδὴ, ἀνὴρ ἐλεύθερος, εἶναι προσέ-
 τι καὶ εἰς τὴν δουλείαν τῆς Βασιλείας διὸ
 καὶ ποῖος θέλει ἠμπορῆσει νὰ ἐμποδίσῃ τὸ πα-
 ραμικρὸν, ἢ τὸ πλέον σημαντικὸν κίνημά του,
 χωρὶς νὰ βλάψῃ τῶν πολιτῶν τὰ δικαιώματα,
 ἢ καὶ ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα καὶ τὰ Ἔθνη αὐτὰ ἔ-
 χουν συναλλήλως; Γνωρίζομεν ἄριστα τοὺς
 Νόμους τῆς Ἀγγλίας, καὶ διὰ τοῦτο θεωροῦμεν
 ὡς χίμαιραν ὅσα ἤθελον εἰπῆ ἕκαστος περὶ τοῦ
 ὅτι ὁ Λόρδ Κόχραν δὲν ἔρχεται εἰς τὴν Ἑλ-
 λάδα. Οἱ Νόμοι τῆς Ἀγγλίας εἶναι ἀπαρα-
 βίαστοι, καὶ οὔτε ὁ ἴδιος Βασιλεὺς δὲν τολμᾷ
 εἰς αὐτοὺς νὰ ἀντιτείνῃ φύλαξ τῶν Νόμων εἶ-
 ναι τὸ Ἔθνος καὶ ἂν εἰς μόνος τῶν πολιτῶν
 στερηθῆ τὰ δικαιώματά τῆ, βλάπτεται τὸ Ἔ-
 θνος ὁλόκληρον, τὸ ὁποῖον ζηλότυπον εἰς τὰ
 προνόμιά τῆ, παροργίζεται τότε. Ὅθεν οὔτε
 ὁ Βασιλεὺς, οὔτε τις τῶν Ἰσχυρῶν τολμᾷ νὰ
 βάλλῃ χεῖρ εἰς τοιαύτης φύσεως ὑποθέσεις.
 Ἐν ᾧ λοιπὸν οὔτε ὁ Βασιλεὺς, οὔτε καν-
 εἰς Ἰσχυρὸς τῆς Ἀγγλίας δὲν ἠμπορεῖ κατὰ
 Νόμον νὰ ἐμποδίσῃ τοῦ Λόρδ Κοχράνου τὴν ἔ-
 λευσιν εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἡ Ἱερὰ Συμμαχία ἄ-
 ρα θέλει ἀντιτείνει; Ἄς ἐξετάσωμεν κατὰ
 βάθος αὐτὴν τὴν ἰδέαν.

Ἡ ἐπὶ ὀνόματι τῶν Ἀυτοκρατόρων τῆς Ρωσ-
 σίας, Ἀυστρίας καὶ Περσσίας διακήρυξις, γε-
 νομένη εἰς Λάυδαχ, τὴν 21 Μαΐου 1821. περι-
 ἔχει μεταξὺ πολλῶν ἄλλων καὶ ὅτι „ Ἡ
 „ Εὐρώπη γνωρίζει διὰ ποίας ἀφορμᾶς ἀπε-

„ φάσισαν εἰ Συμμαχοὶ Ἀυτοκράτορες, νὰ κα-
 „ ταπιῶσι τὰς συνωμοσίας, καὶ οὕτω νὰ κα-
 „ θησυχάσωσι τὰς ταραχὰς, αἱ ὁποῖαι ἐπα-
 „ πειλοῦν τὴν καθεστῶσαν γενικὴν εἰρήνην, διὰ
 „ τὴν στερέρωσιν τῆς ὁμοίας ἐγιναν τῶσι ἀγῶ-
 „ νες καὶ τόσαι δυσταί. “ Ἡ διακήρυξις
 αὐτῆ ἀπὸ μέγας τῶν Συμμάχων ἐγινε καθ’ ἣν
 ὦραν τὸ Χριστιανικὸν αἷμα ἐχύνετο ἀπὸ τὰς
 Ἰερουσαλὴμ μαχαίρας πισταμῆδον, καθ’ ἣν
 στιγμὴν οἱ δρόμοι τῆς Κωνσταντινουπόλεως,
 Σμύρνης, Θεσσαλονίκης, Κύπρου καὶ λοιπῶν
 ἦσαν σκεπασμένοι ἀπὸ τὰ ἐλεεινὰ τῶν δυστυ-
 χῶν τούτων πτώματα, καὶ καθ’ ὃν καιρὸν ἡ πο-
 λιτικὴ τοῦ παρόντος αἰῶνος ἐδάπτισε μὲ τὸ ὄ-
 νομα Ἐταϊριστῶν ὅλας ἐκεῖνας, τοὺς ὁ-
 ποίους αἱ διάφοροι γνώμαι ἐνόμιζον συνενωμένως
 μὲ τὰς ἀρχὰς τῶν Καρθεναίων, ἀγκαλὰ καὶ οἱ
 πρῶτοι δὲν εἶχον οὐδεμίαν συνενοχὴν μὲ τοὺς
 δευτέρους.

Ἡ Πόρτα, μὲ ὄλον ὅτι ἡ Συνέλευσις τῆς
 Ἀκωιστοῦ, γνωρίζουσα τὴν μεταξὺ Εὐαγγε-
 λίου καὶ Καρανίου διαφορὰν δὲν τὴν παρεδέ-
 χθη ὡς μέλος τῆς Συμμαχίας τῆς, ἥτις μόνον
 σκοπὸν εἶχε νὰ συστήτῃ τὴν ἡσυχίαν τῆς
 Εὐρώπης, ἡ Πόρτα, λέγω, ὅτι μῆνας ὑ-
 στερον ἀπὸ τὴν διακήρυξιν τῶν Συμμάχων τοῦ
 Λάυδαχ, ἀποκρίνεται τὴν 2 Δεκεμβρίου 1821.
 εἰς τὸ ἀπὸ μέγας τῆ Λόρδ Στρατῳφόρδ πρὸς τὸν
 Ρεῖξ-Ἐφρέντην διευθυντὴν ἔγραψεν μὲ τοιαύ-
 τας λέξεις „ Ἐπειδὴ μέχρι τούδε κύματεῖ
 „ εἰς αὐτὴν (δηλαδὴ εἰς τὴν Ἑλλάδα) ἡ ση-
 „ μαία τῆς ἐπαναστάσεως, καὶ κάμνει τὸν
 „ πόλεμον εἰς διαφόρας ἐπαρχίας, ἡ Πόρ-
 „ τα μόνον σκοπὸν ἔχουσα νὰ διαφυλάξῃ τὴν εὐ-
 „ ταξίαν εἰς τὴν ἐπισημείαν τῆς, καὶ νὰ στε-
 „ ρώσῃ τὴν κοινὴν ἡσυχίαν, σπεύδει νὰ τι-
 „ μωρήσῃ τοὺς ἐπαναστάτας, καθὼς ἡ χρεῖα
 „ καλεῖ, καὶ καθὼς τῆς Ἀυταρχίας τὰ δικαιώ-
 „ ματα καὶ τοῦ ἐσωτερικοῦ τὰ συμφέροντα ἀ-
 „ παίτεον. “

Ἰδοὺ λοιπὸν ὅτι ἡ Πόρτα, χωρὶς νὰ ἦναι
 μέγας τοῦ ὀλοσχεροῦς τῆς Ἱερᾶς Συμμαχίας φα-
 νερώνει τὰ αὐτὰ σχεδὸν δι’ ἡμᾶς ὀλοσχερο-
 τὰ ἀλλ’ ἡ Ἱερὰ Συμμαχία μὴν εὐρίσκησα
 ἀπὸ ἀρχῆς καὶ ἕως σήμερον ἀκόμη τὰς αὐτὰς
 αἰτίας καὶ ἀποτελέσματα εἰς τὴν Ἀνατολήν,

καθ' ὃν τρόπον ἐνόμισεν; ἔτι τὰ εὔρεν εἰς τὴν Δύσιν, εἰδείξει ὑπὲρ ἡμῶν διαφορετικὰ αἰσθήματα; "Οχι βεβαίαια" ἐπειδὴ ἔπρεπε νὰ μᾶς κήρησιν εἰς τὴν τύχην μας (*). ἀλλ' ἀπὸ τὸ ἔτος τοῦ 1821 ἕως τοῦ τέλους σχεδὸν τοῦ 1825 μετεβλήθησαν ὄχι ὀλίγα πράγματα. Ἡ κοινὴ γνώμη ἶδεν, ὅτι εἰς τὸν Ἑλληνικὸν ἀγῶνα δὲν ὑπάσχει ποσῶς ἡ μαγία ἐκεῖνη τῆς καταστροφῆς τῶν θρόνων, ἶδεν ὅτι ὅλος ὁ σκόπος τοῦ ἀπλοῦ μὲν, ἀλλ' εὐγενοῦς ἀγῶνος μας ἄλλος δὲν εἶναι, παρὰ νὰ ἀποκατασταθῶμεν Ἐθνὸς Χριστιανικόν, ἀνάλογον μὲ ἐκεῖνα τῆς Εὐρώπης, τὰ ὅποια ἀπολαμβάνουν ὅλα τὰ καλὰ τῆς εὐνομίας, καὶ ἔχον εἰς ἀσφάλειαν τὴν ζωὴν καὶ τὰ ὑπάρχοντά των.

Δὲν εἶναι τοῦ ὑποκειμένου μας νὰ ἐξετάσωμεν τὰ συμπερόντα, τὰ ὅποια διαχωρίζουν ἢ συνδέουν τὴν Εὐρώπην διὰ τῆς ἐπανέλθωμεν εἰς τὸ προκειμένον μας. Ἡ ἀπόφρασις τοῦ Λόρδ Κοχράνου καὶ τὰ ἔθνικα ἔγγραφα μας, σταλέντα διὰ τοῦ Κ' Ἀμιλτων καὶ τοῦ Λόρδ Μεγάλου Ἀρμοστοῦ Ἀδῆμ (†), εἶναι δύο πράγματα, τὰ ὅποια

(*) Εὐτυχεῖς ἠθέλωμεν εἶσθαι, ἂν μᾶς ἄφιναν εἰς τὴν τύχην μας. ἀλλὰ κατὰ δυστυχίαν ἀξιωματικοὶ Γάλλοι ἐδηγῶν τὰς φάλαγγας τῶν Αἰγυπτίων, καὶ Ἀστριακὰ καράβια χρησιμεύουν ὡς πλοῖα φορητὰ εἰς τοὺς ἐχθροὺς τοῦ Χριστοῦ, διὰ νὰ καταστρέψωσιν τοὺς Χριστιανούς τῆς ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας.

(†) Δὲν ἐβλέπωμεν ποσῶς περιττὸν νὰ εἰπῶμεν εἰς ταύτην τὴν ἐκκαιρίαν καὶ ὀλίγους λόγους ἀπορῶντας ἄτομά τινα (κάλλιστα γνωρισμένα), τὰ ὅποια ἰσχυρογνωμῶντα εἰς τὴν γενικὴν τοῦ ἔθνους ἀπόφρασιν, ἄλλου σκοπῶν δὲν ἔχον, εἰμὴ νὰ ἀφεληθῶσιν ἀπὸ τὴν περίστασιν, καὶ ὀλίγον τοὺς μέλλει, ἂν ἡ Πατρίς χάρεται, ἢ ὄχι.

Ἀσήμενοί τινες, οἱ ὅποιοι, πρὶν ἀκόμη ὑψοθῆ τῆς ἀνεξαρτησίας ἢ σημαίας, δὲν ἦσαν γνωρισμένοι, παρὰ ἐπὶ τινα Τυραννίσκον, ἢ ἀπὸ τοὺς δούλους του, καὶ τινες τυχαδιῶνται τοὺς ὁποίους τῶν ἐσωτερικῶν ταραχῶν ὁ χεῖμαρρος συνέπετεuren εἰς τὸν δρόμον τῶν ὑποθέσεών μας, ὀδηγούμενοι ἀπὸ τὴν ἰδιοτέλειαν, καὶ δι' αὐτῆς ἀρκετὰ διαδηλώσαντες τὸν ἴτρόπον τῶν συλλογισμῶν των, ἶδον ὅτε τὸ ἔθνος ἀπεφάσισε νὰ ζητήσῃ τὴν ὑπεράσπισιν τῶν γειτόνων του (τῆς Ἀγγλίας), καὶ ἀνεκινήσαντες τὰς ρατρίας (μόνην τοιοῦτων ἀτόμων τροφήν), ἐπροσπάθησαν νὰ ἀνατρέψωσι τὴν ἀπόφασίν του, καὶ ταυτοτρόπως καταστρέφοντες τὴν Πατρίδα, νὰ ἐπιλεύσωσιν αὐτῶ ἐπὶ τὰ εἰρωιὰ τῆς.

Ὅποιοι ἀνθίσταται εἰς τὴν γενικὴν ἀπόφασιν τοῦ ἔθνους του, δὲν πρέπει ὁ τοιοῦτος νὰ θεωρῆται ποτὲ μέλος τοῦ ἔθνους. Ὅποιοι ἀντιτείνει εἰς τὴν εὐδαιμονίαν τῆς Πατρίδος του, ἢ εἰς τὰ μέσα τοῦ ν' ἀποκτηθῆ ἢ εὐδαι-

εῖν ἀληθείας ὅσων ἀθῶα εἶναι, τὸσον ἀναφανί μίαν παρὰ ῥαδοξοὺ φωτίαν. Διὰ τὰ ἔθνικα ἔγγραφα, τὰ ὅποια ἐστάλησαν εἰς Ἀγγλίαν, ποτὲ κρῖντι δὲν συνέβησαν ἀναλόγως τὸσαι διπλωματικαὶ ἐριδες, οὔτε ἀνεκινήθη τὸσον ἡ προσοχὴ τῆς Εὐρώπης. Ἰδίαι αἱ Ἀλλὰι, εἰμὴ οἱ λαοὶ, ὅλοι οἱ ἄνθρωποι ἐνασχολοῦνται περὶ αὐτῶν, ἔχι ὡς περὶ ζητήματος ξένης πολιτικῆς, ἢ συμφέροντος γενικοῦ, ἀλλ' ὡς περὶ πολιτικῆς ἐθνικῆς καὶ συμφέροντος μερικοῦ.

Εἰς τοιαύτην περίστασιν, καθ' ἣν ἓνας ἄνθρωπος προικισμένος μὲ τὰ ἀναγκαῖα προτερήματα, καὶ ἐξαιρέτως ἐρροδιασμένους μὲ ὅλα τὰ μέσα, παρρησιάζεται νὰ βοηθήσῃ τὴν ἀπελευθέρωσιν ἐνὸς ἔθνους, καὶ νὰ λύσῃ ἀφ' ἑτέρου μέρους τὸν Γόρδιον δεσμόν, δι' οὗ πρὸ τεσσάρων ἑτῶν ἐδέθησαν, ὄχι μόνον οἱ διπλωματικοὶ, ἀλλὰ καὶ αἱ καρδίαι, δὲν πρέπει νὰ θεωρηθῆ ἢ εἰς τὰ ἐδῶ ἔλευσις τῶν με ἐθνικῶν ὅμμα καὶ ἀπὸ αὐτῆν τὴν Ἱερὰν Συμμαχίαν (†); Ὁ ἄνθρωπος οὗτος, ὁ διορισμένος ἀπὸ τῶν περιστάσεις, εἶναι ὁ Λόρδ Κόχρανς. Οὔτε ἡ Πατρίς του, οὔτε τῆς Ἱερᾶς Συμμαχίας τὰ δῶματα ἡμωροῦν νὰ τὴν ἐμποδίσουν τοῦ νὰ ὑπάγῃ εἰς ὅποιονδήποτε τόπον, καὶ νὰ προσφέρῃ τὴν βοήθειάν του. δὲν ἔρχεται νὰ καταστρέψῃ θρόνους. ἀλλὰ νὰ βοηθήσῃ λαὸν δυστυχῆ εἰς τὸ νὰ συστήσῃ τὸν νόμιμον θρόνον τῶν Προγόνων του, καὶ νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν ἡσυχίαν καὶ εὐτυχίαν ὅλων ἐκείνων τῶν τῶσαν, τοὺς ὁποίους τῆς Μουσουλμανικῆς Τυραννίας ἢ μάχαραι εἶχε φέροι εἰς τὴν πλέον ἀξιοθρήνητον δυστυχίαν.

Ἡ Ἱερὰ Συμμαχία λοιπὸν ἔχουσα μόνον σκοπὸν τὴν εὐτυχίαν καὶ ἡσυχίαν τῶν λαῶν θέλει ἐμποδίσαι τὴν εἰς τὰ μέρη μας ἄφιν τῶν Λόρδ Κοχράνου; "Οχι βεβαίως. Ὁ Κόχρανς δὲν θέλει γίναι Ἡγεμὸν τῆς Ἑλλάδος, θέλει εἶσθαι μόνον εὐεργέτης τῆς; εὐεργέτης, ὅς τις σπεύδει νὰ συστήσῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὅτι οἱ Σ. Ἀυτοκράτορες δημοσίας ἐθέσωσαν τὴν 21 Μαΐου 1821. εἰς Λάυβαχ.

Ἐγγῶροι εἰδήσεις.

Τὴν 22 Νοεμβρίῳ. Ἡ ἀβεβαίωσις τῆς ἐκβάσεως τῶν θαλασσίων κανονοδολισμῶν, τοὺς ὁποίους χθὲς ἠκούσαμεν, καὶ τοὺς ὁποίους μί-

μονία αὐτῆ, εἶναι ἄνθρωπος κακεντρεχῆς, τὸν ὁποῖον τιμωροῦντες οἱ Νόμοι, ἐκπληροῦν τὸ ἱερώτερον χρέος ἀφ' ὅσα χρεωστοῦνται πρὸς τὴν Πατρίδα.

(†) Τὸ μέγα ζήτημα, τὸ ὅποιον ἀπὸ τὸν καιρὸν τοῦ Μεγάλου Πέτρου καὶ τῆς Αἰκαταϊρῆς κατετάραξε τὰς Ἀλλὰς τῆς Εὐρώπης, ποῖος δηλαδὴ πρέπει νὰ ἀποκτήσῃ τὴν Κωνσταντινουπόλιν, θέλει λάβει τώρα τὸ προκαταρκτικὸν καὶ στερρὸν τέλος του. "Ὁ δὲ Λόρδ Κόχρανς θέλει λύσει καὶ ἐν ἄλλα προσέτι ζήτημα, τοῦτο". "Ὅταν οἱ Ἕλληνες ἐλευθερωθῶσι, τότε καὶ θέλωμεν τοὺς ἀναγνωρίσει ἀνεξαρτήτους." Διὰ τί λοιπὸν νὰ τὸν ἐμποδίσουν;

εις τὸ πρὸλαβὸν φύλλον ἐπρεφθάσαμεν νὰ ἀναφέρωμεν ἐν συντομίᾳ, διαλύεται. Δι' ὁδοῦ ἐρμέσει μαιθάνομεν, ὅτι ἡ ναυμαχία αὕτη, μὲν ὅλον ὅτι αἱ Ἑλληνικαὶ δυνάμεις ἦσαν ἀσυγκρίτως ὑποδεέστεραι ἀπὸ τὰς ἔχθρικὰς, ἀπέβη ὑπὲρ τοῦ ὀλιγαριθμοῦ στόλου μας, καὶ ὁ Παντοκράτωρ τοῦ ἱερωτάτου ἀγῶνος μας ὑπερασπιτῆς ἐνίσχυτε καὶ πάλιν τὸν ἀθάνατον Μισοῦλην μας καὶ τοὺς λοιποὺς γενναιοψύχους Καπιτάνους μετὰ τῶν ἀτρομήτων ναυτῶν των, ὥστε διὰ τῆς γενναιοκαρδίας, ἐνθουσιασμοῦ καὶ ζήλου, τὸν ὁποῖον ἀπὸ ἀρχῆς εἰδείξαν, καὶ ὁ ὁποῖος θέλει διαλάμπει, ἐν ὅσῳ ἡ Παγκόσμιος Ἱστορία ὑπάρχει, νὰ ἀπολαύσῃ καὶ νῦν τὰ νικητήρια.

Ὁ ἀθάνατος Ναύαρχος Μισοῦλης παρέταξε μετὰ τῆς Μοίρας τε εἰς τὸ πορθμίδιον τοῦ Διῶνυ, ὅταν ὁ ἔχθρικὸς στόλος μόλις τὸν ἴδε, καὶ ἀμέσως διευθύνθη ἐναντίον τε. Ἀτάραχος ὁ Θαλάσσιος Ἡρῶς μας ἐστάθη κατ' ἀνέμῳ (ἀλικιάτῳ), στρέψας πρὸς τὸν ἔχθρον τὴν πλευρὰν τῆς μικρᾶς Ναυαρχίδος τε, καὶ δώσας τὰς ἐπὶ τούτῳ διαταγὰς καὶ εἰς τὰ λοιπὰ πλοῖα ὁ ἔχθρικὸς στόλος λοιπὸν εἰσελθὼν εἰς τὸ πορθμίδιον, ἤρχισε τὴν ναυμαχίαν. Τότε ὁ ἀξιὸς ἐφάμιλλος τοῦ Μισοῦλη, Ἀντιναύαρχος Σαχτούρης, συμπαραλαβὼν τὴν Μοῖραν τε, ἐξῆλθεν ἀπὸ τὸν Θαλάσσιον τοῦτον λαιμὸν ἐπὶ σκοπῶν τοῦ νὰ στρέψῃ ἀπὸ τὸ ἄλλο στόμιον, καὶ οὕτω νὰ βάλῃ τὸν ἔχθρον εἰς τὴν μέσην περὶ τὰ μέσα ὁμῶς τῆς κυκλοπλοίας τε εὑρέθη εἰς γαλήνην, καὶ οὕτω τὸ σχέδιον ἐματαιώθη ἐν μέρει. Ἐν τούτῳ ἡ μάχη μετὰ τοῦ μικροῦ καὶ ὀλιγαριθμωτάτου στόλου μας καὶ τοῦ τρωκικοῦ ἐξηκολούθει ἀδιαλείπτως. Ἡ ἔχθρικὴ Ναυαρχὴς διευθύνετο πάντοτε καὶ ἐναντιοβόλει τὸν Ναύαρχόν μας ἀλλεπαλλήλως ἄλλ' ἢ γενναιοψυχία, ἢ ἀταραξία καὶ τὸ θάρραλαῖον τοῦ ἀκαταμαχῆτε Μισοῦλη ἐστάθησαν πρᾶγμα ἀνέκφραστον· χρεωστοῦμεν δὲ εἰς τὴν ἀλήθειαν νὰ εἰπῶμεν, ὅτι καὶ ἐν Τουρκικὸν Βεζικί, ἢ διὰ τὴν ἀνδρίαν τῶν ἐν αὐτῷ, ἢ διότι ἦτον πυρβολικὸν, ἐπλησίασε τόσον εἰς τὸν Ναύαρχόν μας, ὥστε ἡ μάχη ἐγένετο καὶ μετὰ ψιλά ὄπλα. Ἡ μάχη ἐπεκράτησε με

τοῦτον πεισματικὸν τρόπον ὑπὲρ τὰς τέσσαρας ὥρας. Ἡ Ναυαρχὴς τῶν Βαρβάρων περιστραφεῖσα πολλάκις κανονοβόλουσα καὶ ἀπὸ τὰς τέσσαρας σειρὰς τῆς ἐστεγήθη τὸν ἀνεμῶν μετ' οὐ πολὺ εὐρέθησαν εἰς τὴν αὐτὴν κατηγρηίαν καὶ οἱ δύο ἀντιμαχόμενοι στόλοι· τότε λοιπὸν τὸ πείσμα τῆς μάχης ἐπαύθησεν ἐτι μᾶλλον· τότε καὶ μία μικρὰ παρευρεθεῖσα ἐκεῖ Ἑλληνικὴ Πάσσαρα τοῦ Μοιράρχου Κ. Κ. Τρικούπη, πλησιάζουσα ἤρχισε νὰ κανονοβόλῃ γενναίως τὴν πρῶτην τῆς ἔχθρικῆς Ναυαρχίδος, ἣτις ἀμέσως ὑψώνει σημεῖα, καὶ ὅλα τὰ ἀκάτια ἐσπευσαν καὶ τὴν ἐτράδησαν ἀπὸ τὴν σειρὰν τῆς μάχης· διὰ τῶν ἀκατίων ἀπεσῦρθησαν ὁμοίως καὶ ἀπεμακρύνθησαν καὶ ὅλα τὰ ἄλλα ἔχθρικὰ, ἐκτὸς τοῦ διαληφθέντος πλησιεστέρου Βρικίου, τοῦ ὁποῖου οἱ ναῦται ἰδόντες τὸν κίνδυνον, τὸ ἔρριψαν εἰς τὴν ξηρὰν, καὶ ἀποθάντες, τὸ ἔκαυσαν, ἐν ᾧ ὁ Ἡρῶς τῆς Ἑλλάδος μετὰ ἀταραξίαν ἔμενε εἰς τὴν Δέσιν του.

Ὁ ἔχθρὸς τῆς ξηρᾶς ἐξακολουθεῖ νὰ πυροβολῇ μετὰ μανίαν τὴν πόλιν μας, ἀντιπυροβολούμενος καὶ ἀπὸ τὰ κανονοστάσια μας.

Τὴν 23 τοῦ αὐτοῦ. Σήμερον ἐρρίψαμεν πολλοτάτας βόμβας κατὰ τοῦ ἔχθρικοῦ κατασκηνώματος· ἐκ τούτου λοιπὸν ἐρεθισθεὶς ὁ ἔχθρὸς, ἔβαλεν εἰς ἀδιάκοπον ἐνέργειαν τὴν πυρβολικὴν τε δι' ὅλης τῆς ἡμέρας.

Τὴν 24 τοῦ αὐτοῦ. Τὸ μετὰ ἡμῶν καὶ τοῦ ἔχθρου πῦρ ἠκολούθησε σήμερον μετὰ περισσότεραν ὀπωσῶν συγκατάθεσιν.

Περὶ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου ἴδομεν εἰς τὸν Ὄριζόντά μας ἔχθρικάτινα πλοῖα παραπλέοντα μετὰ Ζακύνθου καὶ Γλαρέντσας.

Τὴν 25 τοῦ αὐτοῦ. Ὁ νυκτερινὸς πυροβολισμὸς μετὰ τῶν ἀντιμαχομένων ἠκολούθησε μετὰ μέγα πείσμα· ὡσαύτως καὶ σήμερον ἐγένετο κατὰ συνέχειαν· μία γυνὴ λοιπὸν ἐγένετο δῦμα μιᾶς σφαιρας, καὶ ἓνας στρατιώτης ἐπαγγώθη ἐπικινδύνως.